

Sk kapitola 21.

[1] Když nastal čas k odjezdu, rozloučili jsme se s nimi. Přímo cestou jsme dopluli na Kós, druhý den na Rodos a odtud jsme pluli do Patary. [2] Tam jsme našli loď, která plula do Fénicie. Nasedli jsme na ni a vypluli. [3] Přiblížili jsme se na dohled ke Kypru, ale nechali jsme ho vlevo a mířili k Sýrii. Přistáli jsme v Týru, kde měla loď vyložit náklad. [4] Vyhledali jsme učedníky a zůstali jsme tam sedm dní. Ti z vnuknutí Ducha říkali Pavlovi, aby nechodil do Jeruzaléma. [5] Když ty dny uplynuly, vydali jsme se zase na cestu. Všichni, i ženy a děti, nás vyprovázeli až za město. Na břehu jsme si klekli a pomodlili se. [6] Pak jsme se rozloučili. My jsme nastoupili na loď a oni se vrátili domů. [7] Potom jsme pokračovali v plavbě; z Týru jsme dorazili do Ptolemaidy. Tam jsme pozdravili bratry a zůstali u nich jeden den. [8] Druhý den jsme se vydali na cestu a přišli do Cesareje. Tam jsme navštívili Filipa, kazatele evangelia a jednoho ze sedmi jáhnů, a ubytovali se u něho. [9] Ten měl čtyři neprovdané dcery, prorokyně. [10] Když jsme tam byli několik dní, přišel z Judska prorok, jménem Agabos. [11] Přišel k nám, vzal Pavlův opasek, svázal si jím nohy i ruce a řekl: "Toto praví Duch svatý: Muže, kterému patří tento opasek, žid v Jeruzalémě takto svážou a vydají pohanům." [12] Když jsme to uslyšeli, prosili jsme my i tamější bratři Pavla, aby do Jeruzaléma nechodil. [13] Ale on odpověděl: "Proč pláčete a působíte mi tím větší bolest? Vždyť já jsem připraven nejen nechat se svázat, nýbrž i zemřít v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše!" [14] Protože se nedal přemluvit, přestali jsme naléhat a řekli jsme: "Děj se vůle Páně!" [15] Potom jsme se připravili na cestu a vydali se do Jeruzaléma. [16] S námi šli i někteří učedníci z Cesareje a vedli nás k Mnasonovi z Kypru, jednomu z prvních učedníků. U něho jsme se měli ubytovat. [17] Když jsme přišli do Jeruzaléma, přijali nás bratři s radostí. [18] Nazítří se Pavel odebral i s námi k Jakobovi, kde se sešli všichni starší. [19] Pavel je pozdravil a vyprávěl jim podrobně všechno, co Bůh jeho působením vykonal mezi pohany. [20] Když to vyslechli, chválili Boha. Potom řekli Pavlovi: "Pohled, bratře, kolik tisíc židů uvěřilo v Krista, a všichni jsou nadšenými zastánci Zákona. [21] O tobě se doslechli, že prý učíš všechny židy, žijící mezi pohany, aby odpadli od Mojžíše: aby přestali obřezávat své syny a žít podle otcovských zvyků. [22] Co teď? V každém případě se dovědí, žes přišel. [23] Udělej tedy, co ti radíme: Jsou tu čtyři muži, kteří na sebe vzali slib. Připoj se k nim, [24] podrob se s nimi očistnému obřadu a zaplať za ně, co je předepsáno; pak si budou moci dát ostříhat hlavu. Tak poznají všichni, že není ani trochu pravdy na tom, co se o tobě říká, a že naopak sám jsi věrný Zákonu a žiješ podle něho. [25] Pokud jde o pohany, kteří přijali víru, těm jsme písemně oznámili své rozhodnutí, že nemají jíst pokrm, obětované modlám, ani krev, ani maso zvířat nezravených krví, a že se mají vyvarovat smilstva." [26] Nato Pavel vzal ty muže s sebou a na druhý den se s nimi dal zasvětit. Pak šel do chrámu a oznámil, kdy se skončí očistné dny a za každého z nich bude přinesena oběť. [27] Když se těch sedm dní chýlilo ke konci, uviděli ho v chrámě židé z provincie Asie. Pobouřili celý dav, zmocnili se Pavla [28] a křičeli: "Izraelci, pojdte sem! To je ten člověk, který všude všechny učí proti vyvolenému lidu, proti Zákonu a proti chrámu. A teď ještě přivedl do chrámu pohany a znesvětil toto svaté místo." [29] Viděli totiž předtím Trofima z Efezu s Pavlem ve městě a domnívali se, že ho Pavel přivedl do chrámu. [30] V celém městě nastal rozruch a lid se začal sbíhat. Chytili Pavla a vlekli ho ven z chrámu. A hned byly zavřeny brány. [31] Ve chvíli, kdy ho už chtěli zabít, došlo hlášení veliteli praporu, že celý Jeruzalém se bouří. [32] Ten vzal okamžitě vojáky i důstojníky a běžel dolů k davu. Jakmile uviděli velitele a vojáky, přestali Pavla bít. [33] Velitel přistoupil k Pavlovi, zatkl ho a rozkázal vojákům, aby ho spoutali dvěma řetězy. Potom vyšetřoval, kdo je a co udělal. [34] V davu křičel každý něco jiného. Protože se velitel nemohl pro zmatek dovědět nic jistého, rozkázal odvést Pavla do pevnosti. [35] Když se dostali ke schodišti, museli ho vojáci pro násilí davu nést, [36] neboť celé množství lidu šlo za ním a křičeli: "Pryč s ním!" [37] Než ho dovedli do pevnosti, řekl Pavel veliteli: "Smím ti něco říci?" On se podivil: "Ty umíš řecky? [38] Nejsi ten Egyptan, který nedávno podnikl ke vzpouře a vyvedl na poušť čtyři tisíce vzbouřenců?" [39] Pavel odpověděl: "Já jsem Žid z Tarsu v Kilikii, občan nebezvýznamného města. Prosím tě, dovol mi promluvit k lidu." [40] Velitel mu to dovolil. Pavel, jak stál na schodišti, dal lidu znamení rukou. Nastalo napjaté ticho a Pavel je oslovil hebrejsky: